

изровя и ще задуемъ, гдето не ни знаятъ и познаватъ.

Следъ тази мисълъ тя отиде при знахарката и поиска да ѝ хвърли карти.

Баба Иона не скърши хатъра ѝ и почна да ги нарежда.

За проклетия този пжтъ момче купа, съ виненитѣ очи, излезе чакъ на края.

Царка бѣше недоволна и пожела да ѝ гледа още веднажъ.

Този пжтъ yineoкия се случи гърбомъ — и Царка пакъ остана недоволна. Наредиха ги и трети пжтъ — пакъ не излезе както се искаше на Царка.

Знахарката, виждайки че Царка е недоволна — събра картитѣ и за успокояване завърши:

— Днесъ картитѣ сж уморени. Трѣбва да си починатъ една нощъ . . . хайде утре.